

Gazze İnsani Yardım Vakfı – İsrail'in Soykırımcı Öldürme Makinesinin Bir Dişlisi

İsrail'in Gazze'deki politikaları – özellikle Gazze İnsani Yardım Vakfı (GHF) yardım dağıtım noktalarının işletilmesi ve 12 Temmuz 2025 tarihinde deniz erişim yasağı – Filistinli sivillere yönelik sistematik bir saldırı teşkil ediyor ve kesin bir kınamayı gerektiriyor. Bu eylemler, uluslararası insani hukukun (IHL) temel ilkelerini ihlal ediyor, insani yardımı bir silah olarak kullanıyor ve çaresiz Filistinlileri GHF noktalarında ölümcül bir Rus ruleti oyununa zorluyor. Yaz ortasında, yaşanılmaz koşullarda uygulanan deniz erişim yasağı, sivilleri gıda, yardım ve haysiyetten mahrum bırakarak onları ölüm veya sakatlanma riskiyle karşı karşıya oldukları ölümcül yardım noktalarına sürüklüyor. Bu politikaların kümülatif etkisi, İsraili yetkililerin açık beyanlarıyla birlikte, yalnızca niyeti değil, aynı zamanda soykırımın yasal tanımını karşılayan koordineli bir stratejiyi ortaya koyuyor.

İsrail'in Uluslararası Hukuk İhlalleri

İsrail'in Gazze'deki davranışı, Cenevre Sözleşmeleri, uluslararası teamül hukuku ve çok taraflı anlaşmalarda kodlanmış uluslararası insani hukuk ve insan haklarını açıkça ihlal ediyor:

1. Ayırım İlkesi İhlali

GHF yardım dağıtım noktalarını askeri tahliye bölgelerine veya yakınlarına – örneğin Netsarim kontrol noktası ve Rafah'ın bazı bölgeleri – yerleştirerek İsrail, Cenevre Sözleşmeleri'ne Ek Protokol I'nin 48. maddesinde yer alan siviller ile savaşçılar arasındaki temel ayırım ilkesini göz ardı ediyor. BM İnsan Hakları Ofisi, Mayıs 2025 sonundan bu yana yardım noktaları yakınında 798 ölüm bildirdi; bunlardan en az 615'i doğrudan GHF noktalarıyla bağlantılı (Reuters, 11 Temmuz 2025). IDF personeli bu kalabalıklara rutin olarak ateş açıyor, bu da sivillerin kasıtlı olarak tehlikeye atıldığını doğruluyor.

2. Toplu Ceza

Ekim 2023'ten bu yana yoğunlaşan ve 12 Temmuz 2025 deniz erişim yasağı ile daha da güçlendirilen Gazze ablukası, toplu cezalandırmayı yasaklayan Dördüncü Cenevre Sözleşmesi'nin 33. maddesini ihlal ediyor. Balıkçılık, nesiller boyu Gazze'de kritik bir gıda kaynağı olmuştur. Sadece balıkçılığı değil, aynı zamanda yıkılmış evler, kıt su ve elektrik yokluğu arasında, kavurucu yaz sıcaklığında yüzmeyi yasaklayarak İsrail, işgalci güç olarak yasal yükümlülüklerine aykırı olarak nüfusa acı çektiriyor.

3. Keyfi Yaşamdan Yoksun Bırakma

Yüzücülere ve balıkçılara görülür görülmez ateş etme emirleriyle uygulanan deniz erişim yasağı, yaşam hakkını garanti eden Sivil ve Siyasi Haklar Uluslararası Sözleşmesi'nin (ICCPR) 6. maddesinin açık bir ihlalini teşkil ediyor. GHF yardım

noktalarında IDF'nin ateş açmasıyla birlikte, bu eylemler Roma Statüsü uyarınca insanlığa karşı suç teşkil eden keyfi infazlar modelini temsil ediyor.

4. İnsani Yardımın Silahlaştırılması

2025 başında ABD-İsrail ortak girişimiyle kurulan ve IDF güvenliği ile özel ABD müteahhitleri tarafından işletilen GHF, tarafsızlık, tarafsızlık ve bağımsızlık gibi insani ilkeleri baltalıyor. Uluslararası Af Örgütü, 29 Mayıs 2025 tarihli açıklamasında GHF'yi "gayrimeşru ve insanlık dışı" olarak kınadı ve İsrail'in işgal altındaki nüfusun refahını sağlama yükümlülüğünü ihlal ettiğini belirtti. Güvenli yardım erişimi sağlamak yerine, GHF sivilleri ölümcül şiddete maruz bırakıyor ve insani yardımı bir savaş aracına dönüştürüyor.

Bu eylemler, 1948 Soykırım Sözleşmesi'nin II(c) maddesini doğrudan ihlal ederek, bir halkın fiziksel yok oluşunu hedefleyen yaşam koşullarını yaratma stratejisinin bir parçasını oluşturuyor.

Soykırım Niyeti: Savaşın Ardındaki Sözler

Soykırım için yasal eşik, özel bir niyet gerektirir. İsraili siyasi ve askeri liderler bu niyeti açıkça ve defalarca ifade etmiştir. Savunma Bakanı Yoav Gallant, Filistinlileri "insan hayvanları" olarak nitelendirdi, Miras Bakanı Amichai Eliyahu ise Gazze'ye atom bombası atılmasını önerdi. Başbakan Benjamin Netanyahu, tarihsel olarak tamamen yok etme emri olarak yorumlanan "Amalek'i hatırla" şeklindeki İncil emrine atıfta bulundu.

Maliye Bakanı Bezalel Smotrich, "Gazze'ye tek bir buğday tanesi bile ulaşmamalı" dedi ve Cumhurbaşkanı Isaac Herzog, sivillerin masumiyetini reddederek kolektif suçluluk iddiasında bulundu. Eğitim Bakanı Yoav Kisch açıkça şöyle dedi: "Onlar yok edilmeli." IDF generallerinin ve Knesset üyelerinin beyanları bu soykırımcı söylemi yansıtıyor; bir vekil konuşmacı "Gazze'yi yeryüzünden silme" çağrısında bulunurken, bir diğeri "Gazze'yi merhametsizce yerle bir etme" çağrısı yaptı.

Bu açıklamalar istisna değil – devlet politikasını yansıtıyor. Yıl yıl Kudüs Bayrak Yürüyüşü'nde "Araplara ölüm" sloganları yankılanıyor ve İsrail devletinin özünde bir yok etme kültürü olduğunu vurguluyor. İnsanlıktan çıkaran dilin, sivil yaşamı sistematik olarak yok eden politikalarla birleşmesi, İsrail'in Gazze'deki eylemlerinin ardındaki soykırım niyetini ortaya koyuyor.

GHF Yardım Dağıtım Noktalarında En Kanlı Günler

Gazze İnsani Yardım Vakfı'nın dağıtım noktaları öldürme alanlarına dönüştü. Mayıs 2025 sonundan bu yana en kanlı günlerden bazıları şunlardır:

- **3 Haziran 2025:** 102 öldürüldü, 490 yaralandı
- **6 Haziran 2025:** 110 öldürüldü, 583 yaralandı
- **8 Haziran 2025:** 125 öldürüldü, 736 yaralandı
- **10 Haziran 2025:** 163 öldürüldü, 1,495 yaralandı
- **11 Haziran 2025:** 223 öldürüldü, 1,858 yaralandı

- **12 Haziran 2025:** 245 öldürüldü, 2,152 yaralandı

Gazeteciler ve sağlık personeli tarafından doğrulanan bu olaylar, yardım almak için toplanan sivillere yönelik hedefli ateş açma modelini gösteriyor. Artan ölüm tolları, insani alanın kasıtlı militarizasyonunun doğrudan bir sonucudur.

Gazze'nin Çöken Sağlık Sistemi: Hastaneler Hedef Alındı, İlaçlar Engellendi

GHF noktalarında ve Gazze genelinde siviller sakatlanırken, hastanelerde sığınak bulamıyorlar – çünkü İsrail **hepsini** bombaladı ve hasar verdi. Gazze'nin sağlık altyapısı sistematik olarak hedef alındı, ameliyathaneler moloz haline getirildi, yoğun bakım üniteleri yok edildi ve doktorlar, hemşireler ve hastalar öldürüldü. Dünya Sağlık Örgütü bu saldırıları savaş suçu olarak kınadı.

Abluka nedeniyle, anestezi, ağrı kesiciler ve antibiyotikler dahil temel ilaçlar mevcut değil. Doktorlar sıklıkla amputasyonlar, sezaryenler ve hayat kurtaran ameliyatlara **sedatif veya anestezi olmadan** gerçekleştirmek zorunda kalıyor. Bu zulüm yan hasar değil – planın bir parçası. Yardım noktalarında sivillerin yaralanması ve ardından tedavinin reddedilmesi, İsrail'in Gazze nüfusunu her yolla ortadan kaldırma şeklindeki daha geniş soykırımcı hedefine hizmet ediyor.

Askerlere Sivillere Ateş Etme Emri: Hukuk ve Vicdan İhlalleri

27 Haziran 2025'te *Haaretz* tarafından yayınlanan çarpıcı bir ifşada, birden fazla İsrailli asker, GHF yardım dağıtım noktalarında toplanan silahsız Filistinlilere ateş açmaları için açık emirler aldıklarını ifade etti. Bu tanıklıklar, hayatta kalanlar ve gazetecilerin uzun süredir bildirdiklerini doğruluyor: Yiyecek ve su için barışçıl bir şekilde kuyruğa giren siviller kasıtlı olarak hedef alındı, çapraz ateşe yanlışlıkla yakalanmadı. Bir subay sahneyi “öldürme alanı” olarak tanımladı ve canlı mühimmatın kendini savunma için değil, kalabalıkları zorla dağıtmak için kullanıldığını itiraf etti. Bu hesaplı cinayet politikası, hem uluslararası hukuku hem de askeri etiği ihlal ediyor.

Nürnberg Duruşmaları, İkinci Dünya Savaşı'nın vahşetlerini takip ederek, “sadece emirleri takip etme”nin savaş suçları için bir savunma olmadığını belirleyen bir emsal oluşturdu. Askerler, özellikle emirler açıkça yasa dışı olduğunda, yasadışı davranışlardan kişisel olarak sorumludur. Bu ilke, IDF'nin kendi Etik Kurallarında yer alıyor ve İsrailli askerlerin yalnızca **hakki** değil, aynı zamanda **görevleri** olduğunu, yasa dışı emirlere itaatsizlik etmeleri gerektiğini teyit ediyor. Silahsız sivillere – özellikle insani yardım arayanlara – canlı mühimmatla ateş etmek gri bir alan değil: Bu bir savaş suçudur. Bu emirleri takip eden askerler, bunları veren komutanlar ve bu politikayı mümkün kılan devlet, hepsi sorumlu tutulmalıdır. Ahlaki sorumluluk devredilemez. Ne de yiyecek, su ve haysiyetten mahrum bırakılmış bir halkın enkazı altına gömülebilir.

Bir Kurbanın Hikayesi: Açken Vuruldu

Burada, Gazze’de yaşayan, sadece 20 yaşında olan yakın bir arkadaşımın kişisel hikayesini paylaşmak istiyorum. 2024 yılında bir İsrail hava saldırısında tüm ailesini kaybetti. O zamandan beri, harabeler arasında yalnız yaşıyor, yiyecek arıyor, travma içinde uyurgezer gibi dolaşıyor. Temmuz 2025 başında, tam dört gün boyunca yemek yememişti. Elleri açlıktan titriyordu; görüşü bulanıklaşmıştı; yaz sıcağı üstünde yanarken nefesi hırıltılı geliyordu. Açlık bedenini kemiriyordu. Başka seçeneği yoktu. Yürüdü – daha doğrusu sendeledi – Netsarim’deki GHF yardım noktasına. Bu onun son umuduydu.

Oraya vardığında, kendisi gibi çaresiz binlerce kişinin arasında buldu kendini. Aniden, hiçbir uyarı olmadan, İsrail güçleri ateş açtı. Mermiler kalabalığı delip geçti. Koluna bir kez, sırtına bir kez daha isabet etti. Üçüncü bir mermi uyluğunu deldi. Dördüncü mermi omurgasının bir kısmını parçaladı. Kuma yığıldı, felç olmuş, kanıyor, çığlıklar arasında. Ambulans yoktu. Sedyeler yoktu. Sağlık görevlisi yoktu. Sadece yabancıların ham cesareti – onu geride bırakmayı reddeden diğer Filistinliler. Tekrar hedef alınma tehdidi altında, onu yürüyerek en yakın işleyen hastaneye taşıdılar. Bir parmağını kaybetti. Belki bir daha asla yürüyemeyecek. Ama hayatta kaldı. Ve ne için? Yemek yemeye çalıştığı için.

Deniz Erişim Yasağı GHF’ye Bağımlılığı Zorunlu Kılıyor

12 Temmuz 2025 deniz erişim yasağı, Gazze’nin son bağımsız gıda kaynağını ortadan kaldırdı. Balıkçılığı ve yüzmeyi ölüm tehdidi altında suç sayarak, İsrail Filistinlilerin özerkliğini elinden aldı ve onları kalan tek seçeneğe yöneltti: GHF noktaları. Sınır Tanımayan Doktorlar, çok az gölge veya suyun olduğu dayanılmaz bir yaz boyunca uygulanan yasağın, dehidrasyonu, yetersiz beslenmeyi ve umutsuzluğu ağırlaştırdığını bildirdi (MSF, Temmuz 2025). Bu politika, Filistinlileri ölümcül yardım tuzaklarına yönlendiriyor – hayat kurtaran alternatifleri reddederken ölüm bölgeleri inşa ediyor.

GHF, İsrail’in Soykırımcı Öldürme Makinesinin Bir Dişlisi

Gazze İnsani Yardım Vakfı nötr bir yardım sağlayıcısı değil – soykırımcı öldürme makinesinin bir dişlisidir. Yapısı, sivillerin yardım kisvesi altında maksimum tehlikeye maruz kalmasını sağlıyor. Deniz erişim yasağı, yardımın militarizasyonu ve dağıtım noktalarının sistematik hedeflenmesi, tutarlı bir stratejiye birleşiyor: Gazze’nin sivil nüfusunu tamamen veya kısmen yok etmek.

BM’nin yardım noktalarında 798 ölüm rakamı, her gün artarken, on binlerce yaralı, travmatize olmuş ve yerinden edilmiş kişiyle eşleşiyor. IDF denetimi ve ABD desteğiyle yürütülen GHF operasyonları, onu insanlığa karşı suçlara ortak yapıyor. İnsani dilde örtülü bir soykırımı mümkün kılıyor.

Sonuç

İsrail’in Gazze’deki eylemleri – GHF, deniz erişim yasağı, tam abluka ve Gazze’nin sağlık sisteminin sistematik yıkımı yoluyla – yalnızca ahlaken kınanacak değil, aynı zamanda yasal

olarak savunulamazdır. Bu politikalar uluslararası hukuku, insani normları ve insan haysiyetinin temel ilkelerini ihlal ediyor. Gazze İnsani Yardım Vakfı, yardım sağlamak yerine bir imha mekanizması olarak işlev görüyor. 12 Temmuz deniz erişim yasağı, sivilleri açlık ile militarize edilmiş yardım noktalarında neredeyse kesin ölüm arasında seçim yapmaya zorluyor. Hastanelerin yıkımı ve ilaçların tutulması acıyı artırıyor.

Dünya harekete geçmeli. GHF feshedilmelidir. Deniz erişim yasağı kaldırılmalıdır. Gazze'nin hastaneleri yeniden inşa edilmeli ve yeniden tedarik edilmelidir. Ve İsrail, soykırımcı kampanyasından sorumlu tutulmalıdır. Bir halkın hayatta kalmasından ve uluslararası hukukun güvenilirliğinden daha azı söz konusu değildir.